

[Boligministeren]

bange for, at vi nemt kan komme til at skabe større problemer, end vi løser.

Bygningsskaderne, som hr. Thorndahl var inde på, finansieres i det almennyttige byggeri på samme måde som nybyggeri; jeg ved godt, at der er mulighed for at sige mange vittigheder her, men det er faktisk ikke så morsomt.

Så var der spørgsmålet om, hvorvidt den liberale sektor – det er nu ikke den, vi har tænkt så meget på – skulle have mulighed for at finansiere sine erhvervsbygninger på denne måde. Vi vil gerne se på, hvordan det ligger. Vi havde ikke her tænkt på, at der var private udlejningsboliger med, men det er jo også et lidt ideologisk problem.

Hr. Keld Albrechtsen sagde, at hvis kursen ikke kunne holdes på 100, ville det gå ud over lejerne, for så måtte der optages et større obligationsbeløb for at skaffe disse kontanter, og så kom de til at afdrage noget mere. Dertil vil jeg sige, at vi havde tænkt at indrette det teknisk på en sådan måde, at der blev ydet et kontantlån, sådan at det, man afdrager, er det beløb, man har fået udbetalt kontant, og det betyder, at kurstabet indregnes i den rente, der skal betales på kontantlånet, og det betaler det offentlige.

Vi tror nu ikke, at der bliver tale om væsentlige afvigelser fra parikursen, men ellers er ideen i det hele jo, at vi får nogle besparelser på rentesikringen. Det giver nogle besparelser på de offentlige budgetter, som skal bruges til at udvide det støttede byggeris omfang, og derved får vi umiddelbart en virkning på byggeaktiviteten. Så håber vi i øvrigt også, at det kommer på ejerboligerne, men det går nok langsommere. Jeg vil i det hele taget gerne understrege, at det nærmest forholder sig, som titlen på dagens kronik i Politiken angiver, nemlig at indeksslån ikke er noget columbusæg, men alligevel er tidens løsning.

Landbrugsministeren (Bjørn Westh):

Da disse forslag klart har landbrugsinteresse, vil jeg gerne knytte nogle bemærkninger til dem. Der var en ordfører, der spurgte, om regeringen ikke havde andet til landbruget end det her. Jo, dette er én af flere ting, vi har foretaget os, og vi vil foretage os flere ting herefter. Det kommer heldigvis på et tidspunkt, hvor Jordbrugsøkonomisk Institut

har udregnet, at landbrugets indkomstforhold har ændret sig på den måde, at den gennemsnitlige indkomst fra 1980–81 til 1981–82 vil stige fra ca. 55.000 kr. til 97.000 kr. Så man vil altså kunne se, at der også har været en glædelig udvikling på grund af de tiltag, der er foretaget indtil nu, og hvori dette altså skal ses som et led. Jeg kan i øvrigt oplyse, at landbruget har skrevet til mig, at de gerne vil drøfte indeksslån med mig som en mulig løsning, vi kunne forhandle om. Vi forhandler altså om det i øjeblikket, og det er faktisk bl.a. på grundlag af et ønske fra landbruget om, at vi holdt spørgsmålet om fastsættelsen af den landbrugsspecifikke indeks ude, at det ikke er med i forslaget i dag. Det er klart, at folketinget også må interessere sig for, hvordan det skal fastsættes, men det har altså været et ønske, at vi kunne holde det ude og ligesom lave den tekniske ramme, mens vi forhandlede om en løsning for landbruget. Jeg kan altså svare hr. Fogh Rasmussen, at vi ikke har opgivet at finde en løsning med landbruget.

I øvrigt skal det her også ses i forbindelse med de andre ting: negativ indkomstskat, som skal behandles senere i dag, virksomhedsskatteordning, som regeringen også arbejder med, samt indekserede afskrivninger, som regeringen også arbejder med.

Jeg tror, jeg hermed kan sige, at mange af de ting, som hr. Dræbye var inde på, indgår i regeringens planer om støtte til landbrugs-erhvervet.

Hr. Dræbye var inde på, at det var især en fejl, at der ikke var sagt noget bestemt om den landbrugsspecifikke indeks endnu. Jeg har forklaret hvorfor. Jeg vil gerne sige, at den af hr. Dræbye nævnte mulighed for at lave en specifik indeks indgår i de beregninger, vi foretager os i øjeblikket, og altså vil blive diskuteret med landbruget.

Vi betragter det som et mål for os, at landbruget kan blive et selvhjulpent erhverv, og derfor mener vi ikke, at det under normale omstændigheder skulle være sådan, at reguleringsfonden skal koste staten noget set over det lange forløb, f.eks. de 30 år, som lånene løber, men at det kun under unormale omstændigheder vil komme til at koste landbruget noget. Vi mener, det vil være en lettelse for især den unge landmand i starten af hans bedrift at kunne optage sådanne lån.